

Svar (6/9 96)**Boligministeren (Ole Løvig Simonsen):**

I forbindelse med afskaffelsen af den centrale kvotestyring af det støttede byggeri (bortset fra andelsboligerne) pr. 01.01.94 blev det udlagt til den enkelte kommunalbestyrelse at træffe beslutning om opførelse af nyt støttet byggeri, herunder også om opførelse af ungdomsboliger.

Denne udlægning til kommunerne er et led i bestræbelserne på at decentralisere det støttede byggeri, således at kompetencen til at træffe beslutning om lokale forhold ligger hos kommunerne. Dette skal ses i sammenhæng med, at kommunerne har de bedste forudsætninger for at vurdere det lokale behov for opførelse af ungdomsboliger.

Med vedtagelsen af lov om almene boliger m.v., der træder i kraft den 01.01.97, åbnes der mulighed for, at den eksisterende boligmasse kan udnyttes mere fleksibelt. Der vil således kunne ske en løbende tilpasning af den eksisterende boligmasse til efterspørgslen, idet almene boliger midlertidigt kan udlejes til andre end den berettigede personkreds eller ommærkes, hvis der er tale om en varig ændring af behovet for de forskellige boligtyper.

På denne baggrund finder jeg ikke på nuværende tidspunkt grundlag for at tage initiativ til hverken at genindføre en central kvotestyring eller at indføre en obligatorisk kvote, hvorefter den enkelte kommune ville blive forpligtet til at opføre et givet antal ungdomsboliger.

Afslutningsvis kan jeg oplyse, at der ikke efter de før 01.01.94 gældende regler var mulighed for at pålægge kommunerne at opføre et bestemt antal ungdomsboliger.

Spm. nr. S 3503

Til boligministeren (30/8 96) af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Agter regeringen at sørge for, at en repræsentant for beboerne kan få løbende indsigt i budgetudviklingen og arbejdets udførelse, mens en ejendom byfornys, således at der kan gøre indvendinger undervejs og tvistigheder ved afleveringen undgås?«

Begrundelse

Overborgmester Jens Kramer Mikkelsen i Københavns Kommune har skrevet følgende i et svar til borgerrepræsentant Per Bregengaard: »Magistraten finder ikke, at der vil være hjemmel hertil, idet reglerne om beboerrepræsentanternes beføjelser ved byggesager i henhold til lejelovens §§ 65-66 ikke er gældende i sager med støtte efter byfornyelsesloven på grund af byfornyelseslovens særlige beboerdemokratiske regler.

Magistraten finder det dog naturligt, at beboerrepræsentanter får adgang til at følge sagerne i samarbejde med bygherren og dennes repræsentanter. Man finder endvidere spørgsmålet egnet til drøftelse mellem beboerne og bygherren, idet beboerne i forbindelse med den obligatoriske vetohøring kan stille krav om ret til at blive holdt orienteret om byggesagens overordnede forløb. Endelig skal bemærkes, at der i en byggesag med offentlig støtte udøves kontrol med sagen fra kommunens side, bl.a. ved godkendelse af projekt og byggeregnskab samt huslejevarslinger.«

Svar (6/9 96)**Boligministeren (Ole Løvig Simonsen):**

Som det fremgår af begrundelsen for spørgsmålet, er reglerne om beboerrepræsentanternes beføjelser i henhold til lejelovens §§ 65-66 ikke gældende i sager med støtte efter byfornyelsen. Dette skal ses i sammenhæng med byfornyelseslovens særlige regler om beboerinddragelse, herunder reglerne om veto.

Jeg mener, at det er vigtigt med en høj grad af beboerdeltagelse i byfornyelsesprocessen, idet det er med til at sikre en bred accept og forståelse af byfornyelsen, som jo griber ind i den enkeltes boligforhold. Den gældende byfornyleslov tilstræber som nævnt stor beboerindflydelse i processen, men der er efter min opfattelse stadig behov for at udvikle nye fleksible metoder for beboersamarbejdet, der gør beboerne til medspillere gennem hele byfornyelsesprocessen.

Det vil derfor indgå i overvejelserne omkring den fremtidige byfornyelse, hvordan informations- og rådgivningsmetoderne kan forbedres,